

Θέλω νά γίνω Βάλδερς μ' ὀλόγρυστο κακάτο, κί πέπει νά μέ χρίσῃς σύ, κωμένε Περικλέτο, πού τήν δοξομακίαν μου διέκρινες εὐστόγως... ἔτσι προχίρως ἄλλοτε κί κάποιος ζενδοῦχος ἔλάπτειν ἱπποῖτων τόν μάγκν Δόν-Κιγῶτην.

Π.— Ἐμπρός ἴσῃν ἀράκκ κί πάρε σιρά, κί ἐκείνη τοῦ Μπόθκ τοῦ Μπόρς ἡ κυρά, πού σκίετται μίχ σκίχλ προστυγάντζα κί μήτε τᾶ νέκ διαζέζει ρωμάντζα, ἡ Μπόρς φωνάζει πῶς κίτω νεκροί προκρίουν νά πέσουν μεγάλοι μικροί, κπαρ ἴστους Ἑγγλέζους νά σκύφουν σάν δούλοι νά γίνουν τῶν ζενω κοπέλακ κί μούλοι.

Φ.— Χά γαί!... μέ τοῦ Μπόθκ γελῶ τήν γυναικίαν, πού τόρξ μακ κάνει κί κῶτή τῶν γκουλέακ, γελῶ κί μέ τούτους τοῦς Μπόρς τοῦς ἀστεῖους, πού θέλου πατρίδα, θεοῦ ἐρεστίους.

Γελᾷ μέ τοῦς Μπόρς κί πᾶς Ἀθηναῖος, πού μήτε γκλόιν ζητοῦν δεκανέος, κί πέφτουν ἀδικος κί γέρο κί νέοι, γιᾶ νά τοῦς εἰπούμε πῶς εἶναι γενναῖοι.

Μά σεῖ, Ἑλληνας μου, πού ζήτ' ἔδω πέρα, σηκῶστε μακί μου ψήλα τήν παντιέρα, κί δός του τκαμπούρο κί βήμα ταχύ, κί ἄς πέφτουν τριγύρω γαλόνια βροχῆ.

Π.— Οἱ Μπόρς τί ῥάσκα φωνῆνι γελόικ!... Ἦν θέλου ἀκόμη νά βάλουν τέλει, δέν θέλου μέ σκλάβους δεσφά τήν μητέρκ, τοῦς ζέγκανκ ἔλοι, κί ἔμπεῖς ἔδω πέρα.

Τούτους πολέμους κί ποῖς δέν ζεγκάνει κανεῖς γιᾶ τοῦς Μπόρς κουβέντα δέν κίνει, κί ἔν τούτους ἀκόμη σκούτουντ ἔκτεινοι κί πᾶν ζεγκρέμει σάν βλάκας, σάν κήνην.

Μά σεῖ, Ἑλληνας μου, μέ τούτους γελᾶτε, κί μόνι γενήτε χρυσοί Σερταλιτάκι, κί δός του τκαμπούρο κί βήμα ταχύ, κί ἄς πέφτουν τριγύρω γαλόνια βροχῆ.

Φ.— Κυρίκ τοῦ Μπόθκ, κί ἔγ' ὁ Κολονέλος σοῦ λέγω νά δώσῃς ἴσῃν πόλεμο τέλει, νί πῆς κί ἴστους Μπόρς νά στρέψουν τᾶ νῶτκ κί σῶ νά κήθῃς ἴσ' κῶγ' σου σάν πῶτκ. Πολέμου ἀνδρείους δέν πᾶν σῶ γυναικίαν, κί ἄν ἔχῃς μουστᾶκις νά πάρες μαντέακ.

Γελοῖον δέν εἶναι σ' κῶτῶν τῶν κίθων μικροί νά γυροῦν μεγάλων ἀγῶνι, Πλήν οἴκων κί πάλιν ἄς εἰζῶμεν βλέμκ ἴσῶν Μπόρς τῶν προστύγων τῶν πῶστγων ἀίμα, κί δός του τκαμπούρο κί βήμα ταχύ, κί ἄς πέφτουν τριγύρω γαλόνια βροχῆ.

Π.— Προβιζακούς ἀκούοντες κί πάλιν δεῦτε μετᾶ χαρᾶς πανηγυρίζομεν,

κί δράσεως κυττάζοντες κρακίλιν τόν Κορβανῶν τοῦ κράτους μακκρίτωμεν.

Κί ἔμπεῖς οἱ δύο ζύλινοι λαγοί ἄς γίνωμεν προχίρως στρατηοί, κί ἄς ἔβγωμε ἴστους δόμους κί βεβκλάρηδες νά κάνομε τοῦς ἴρως, τοῦς Ἀρηδες.

Ψάλλο πεῖτῶν σάν κικητῆς σέβρους στρατωῦς, κί σφῶν κῶτῶν, σφῶν αἰτοῦς, κί σφῶς αἰτοῦς.

Φ.— Τοῖς ὑπερμάχοις στρατηγῶς τᾶ κικητῆρι, ὡς λυτρωθέντες τῶν δεινῶν εὐχριστήρικ ἀνεγρᾶσαν σοι πάντες, θεοτόκκ, κί τῆς Βουλῆς οἱ κίνοες κί οἱ ἴθωκοι.

Ἦς ἔγῶν δέ τῶ κράτος ἀπροσμάχητον προβιζέκε τοῦς οἴλους Λαρχετᾶς, κί ρῶτῶνε γαλόινκ κί τῆ ράχη των νά κρᾶζουν ἀχίρε, Κόντη τῆς σπλάτκς.»

Κί τόκκ πῶς τῶ Μίν Ρεπῶ παγίνω γιᾶ τῶ θέρος, κί πρῖν νά ρῶγω, Περικλῆ, θερμῶς κί ἴδικιτέρος σοῦ συνιστῶ τόν Μ π ε ν τ ε κ ε ρ τοῦ Ρεῖθῶγγη Μαυρογένη κί Ἑυκκαγγεῖλῶ Τρύφωνος, πού κόρμου ρῶς ἴθ' γένη. Ὅλους τοῦς τόπους σάν Ρωμῶν τοῦς ἔγει πέρα πέρα, τήν Στερεᾶ κί τόν Μωρηᾶ, κάθε νησι κί ζέρα, σ' αἰτόν τόν νέον Μ π ε ν τ ε κ ε ρ, βρε Περικλῆ ψοφίτα, ἴθ' ἔρισκς κί τῶ Φάληρο κί τῶ δῖοῦ μου σπῆτι.

Π.— Μά τόρξ στάσου Βάλδερς νά σῆ χειροτονῶσι κί ἀπό ἴμπερσῶ κί πίσω. Δεῖσο τῆς Μπόθκ μακ γροβῆστῶ δός σου τᾶ πλεμῶνικ, δεῖσο κί κῶποσις σερκακίς ἴστο σέβρο γιᾶ γαλόνια.

Καὶ καμπόσαι ποικιλίας, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Ἔργον τοῦ Μικταυσῆ τοῦ φρενιάτρου, τῆς Ἐπιστάμης κίρκοκς κί λάτρου, ἴγῶν Πολιτισμῶς κί Νευροπάθεικς, τῶ διακρίνει νῶς κί πολυμάθεικς.

Νέον τῆς «Πινκοθήκικς» τεῦχος περιοδικῶν, κπῶ εἰκόνας κί κῶβ ἴλην ἔντος καλλιτεχνικῶν.

Τῶ περίσῃμον ἔκεινο, τῆς «Ἀγάπης τῶ Βοτάνικ», ὅπου τόγει τοῦ Δροσίνη τῶ χρυσῶ κλέμνι κάνει, Παναγῆς ὁ Μανιάτος τῶ βῆμα χριτωμένο κί ἀπό τῶ τυπογράφου τῆς «Βοτᾶικς» τοῦ μῶμεν.

Ἐκ π α ἰ δ ε υ σ ἰ ς Γ ε ο ρ γ ἰ κ ῆ, τεῦχος πολλῆς κίκας, ὁ κρᾶτιστος συνέγραφε Θανάσις Εὐταξίς.

Σ ο υ λ ῶ τ α κ ἰ Τ ε π ε ν λ ε ἰ λ ῆ ς, τοῦ Δακκοπούλου μέ σύνθεσιν δραματικῆν κί τεχνικῶν συνάμα. [δρῆμα,

Μ α ρ μ κ ρ ω μ ἔ ν ο ς Β α σ ἰ λ ῆ ς, ἔπος Χριστοβακίλη μ' ἐνθουσιώδη λυρισμῶν κί δυνάτῶ κοινῶν.